

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **P. Z. P.** so sídlom v P., IČO: X., proti odporkyňi **D. F.**, bývajúcej v H., zastúpenej JUDr. Z. H., advokátkou so sídlom v P., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 7 C 210/2009, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 19. januára 2010 sp. zn. 17 Co 7/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza uznesením zo 7. decembra 2009 č.k. 7 C 210/2009-43 nariadil v zmysle § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporkyňi previesť na iné osoby alebo akýmkoľvek spôsobom zaťažiť spoluvlastnícky podiel 1/2 nehnuteľností v katastrálnom území B., ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – ostatné plochy vo výmere X. m², parcela č. X. – ostatné plochy vo výmere X. m², parcela č. X. – ostatné plochy vo výmere X. m² a parcela č. X. – ostatné plochy vo výmere X. m². V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Trenčíne uznesením z 19. januára 2010 sp. zn. 17 Co 7/2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie odporkyňa, ktorá žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. z dôvodu, že

predbežné opatrenie bolo nariadené, i keď pre to neboli dané podmienky. Podľa jej názoru predovšetkým nebola preukázaná dôvodná obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení žiadal dovolanie ako neprípustné odmietnuť; pokiaľ by sa dovolací súd nestotožnil s jeho názorom o procesnej neprípustnosti dovolania, navrhol dovolanie odporkyne ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V danom prípade nejde o žiadne z nich. Navyše, v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. je výslovne uvedené, že § 239 ods. 1 a 2 neplatia, ak ide (o.i.) o uznesenie o predbežnom opatrení. Dovolanie odporkyne by vzhľadom na to bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p.

Podľa § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Odporkyňa vady konania v zmysle § 237 O.s.p. v dovolaní výslovne nenamietala a námietku ich existencie nemožno vyvodiť ani z obsahu jej dovolania. Existencia procesných väd tejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z § 237 O.s.p. nevyplýva.

Odporkyňa v dovolaní namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. K nesprávne právnemu posúdeniu dochádza vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci sa ale nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. I keď je právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že procesnú prípustnosť dovolania odporkyne nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Vzhľadom na to dovolanie odporkyne odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Odporkyňa nebola v dovolacom konaní úspešná. Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo procesne úspešnému navrhovateľovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), ktorý ale nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu preto náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková